

[Ninn-Hansen]

Washington i maj 1978, og så står der i bogen:

»I kommunikøet fra mødet i Washington nævntes som målsætning en årlig stigning i forsvarsudgifterne på 3 pct. i faste beløb, altså i indeksregulerede tal. Statsminister Anker Jørgensen tog forbehold over for denne stigning for Danmarks vedkommende. Dagen efter NATO-mødet var der afslutningsdebat i folketinget. I denne debat blev statsministeren spurgt ud om vedtagelserne i Washington. Anker Jørgensen sagde i sit svar bl. a.:

»Vi deler det synspunkt, at den militære styrke er en nødvendig forudsætning for realistiske afspændingsbestrebelsers. Vi forstår klart betydningen af langtidsforsvarsprogrammet, og vi kan tilslutte os det, som det er ment: et grundlag for den fremtidige forsvarsplanlægning i årene fremover. De målsætninger, der er nedfældet i langtidsprogrammet, vil komme til at spille en vigtig rolle ved etablering af rammerne for vore kommende forsvarsbestrebelsers.«

Her slutter citatet af statsministeren, og så tilføjer forfatteren:

»Disse udtalelser fik deres særlige betydning, fordi de fremkom på et tidspunkt, da folketinget skulle i gang med de drøftelser om den nye forsvarsordning, som vi nu er midt i.«

Forfatteren til denne bog hedder K. B. Andersen, og jeg kender folketingets formand så godt, at jeg ved, at han intet tilfældigt skriver. Citatet af statsministeren er selvfølgelig ganske korrekt, og det er også nævnt, at på det tidspunkt, hvor vi var inde i en forsvarsordning, kunne man ikke umiddelbart sige ja til de 3 pct., men, som hr. K. B. Andersen siger, »nu vi står over for en ny forsvarsordning, har det selvfølgelig særlig betydning, at statsministeren og andre har givet tilslutning i Washington i 1978«. Jeg kan tilføje, at det selvfølgelig har en yderligere betydning, når vi ser på, hvad der er sket efter 1978 i Afghanistan, Mellemøsten, for at nævne noget af alt det, der gør en sikkerhedspolitik mere nødvendig end nogen sinde.

Det er ikke for at komme ind i en procentdiskussion, tværtimod, det er for at sige: her har folketingets formand sagt noget om, hvad vi kan samles om. Giver det problemer med nogle? Ja, jeg har set udtalelser fra et socialdemokratisk folketingsmedlem vendt imod det radikale venstre, som han nærmest

mente skulle ud. Nu er jeg jo aldrig drastisk, så sådan noget tør jeg slet ikke sige. Jeg tror ikke, problemet er så stort. Jeg tror ikke engang, det bliver nødvendigt, at officererne og forsvarets stampersonel melder sig ind i det radikale venstre for at få det radikale venstre på bedre tanker; det tror jeg såmænd ikke, det går nok.

I hvert fald tror og håber jeg, at udenrigsministeren af hensyn til opfyldelsen af det, folketingets formand her har påpeget, vil leve med i de samtaler, der skal finde sted på mandag med partierne venstre og det konservative folkeparti. Er det så umulige partier at tale med for regeringen, hvis man har det mål, som fremgår af folketingets formands udtalelser? Nej, det er det jo ikke. Det parti, der gennem årene har talt mest om forsvaret – det konservative folkeparti – har en leder, Poul Schlüter, der for nylig på vort landsråd sagde:

»Vi er fredsfolk, vi er antimilitarister, men vi ønsker at sikre et dansk forsvar, så det er noget værd.«

Er det en forhandlingspartner, der skulle give vanskeligheder? Det kan det selvfølgelig være, hvis vi drøfter enkeltkroner og detaljer og procenter, men det burde det ikke være, hvis det, det drejer sig om – og det er jo det væsentlige – er at lægge en sikkerhedspolitik, der betyder, at vi ikke alene nu, men på længere sigt siger: vi vil opfylde vore forpligtelser. Så bliver vi nok enige, og det skal vi blive.

Jeg tror nemlig, det er afgørende nødvendigt, at vi er et land, man kan stole på, og det vil jeg også – og det skal så være min sidste bemærkning – sige om en anden ting. Vi står jo som et land, der har økonomiske vanskeligheder, det ved enhver. Vi skal låne i udlandet, og vi skal have investeringer. Det kan vi gøre, for man stoler på os i modsætning til lande, som truer med nationaliseringer o. lign.

Jeg beder udenrigsministeren og hele regeringen overveje hele dette spørgsmål, også olieforhandlinger med danske firmaer, ud fra denne betragtning og i dette lys. Der vil gå alt for meget til grunde for Danmark også i økonomisk henseende, hvis der breder sig det rygte, at aftaler er noget, der ikke holdes, at vi er et land, der går frem på den måde, som vi for andre landes vedkommende har trukket på skuldrene ad, nemlig at de anven-